

Een halve eeuw een onwrikbaar trio

In een tijdperk zonder IVF-technieken was de geboorte van de drieling Corrie, Albert en Egbert Bentum een nieuwsbericht waard. Morgen worden ze vijftig.

WIEBEREN ELVERDINK

Wat zal het een koude douche zijn geweest voor de kleine John (8). Een dag eerder waren zijn broertjes en zusje geboren en nu mocht hij naar school om het geweldige nieuws aan zijn juf te vertellen. „Juffrouw”, zei de knaap uit IJsselmonde die blijde ochtend, „mijn moeder heeft een drieling gekregen.”

Maar in plaats van hartelijkheid werd toorn Johns deel. Een drieling? Kom nou! „Ga maar in de hoek staan”, had juf gesommeerd. Dát was de straf voor jokkebrokken.

Het was oktober 1968, een tijd waarin drielingen een dusdanig curiosum vormden, dat je kennelijk als fantasee werd weggezet als je er over begon. Maar Corrie, Albert en Egbert Bentum waren geen bedenksel. Ze waren er echt.

De plaatselijke krant wijdde zelfs een bericht aan de geboorte van de drie van IJsselmonde, waarin de verloskundige werd opgevoerd. Die sprak van „een ontzettende ervaring en rijkdom”.

Morgen worden Corrie, Albert en Egbert vijftig jaar. In Friesland. Corrie woont begeleid in Wolvega, haar broers huizen in een woning in Blesdijke.

Alle drie liepen ze bij de geboorte een verstandelijke of lichamelijke beperking op en niet zelden was er zorg over hun gezondheid. Vandaar dat de mijlpaal van een halve eeuw

De drieling Albert (voor), Egbert en Corrie Bentum wordt morgen vijftig jaar. FOTO RENS HOOFYENGA

De drieling, een paar maanden na de geboorte in IJsselmonde. FOTO FAMILIE BENTUM

groots wordt gevierd, bij zus Dorenda in Nijetrijne.

Het huishouden trok in 1971 naar Friesland. De Bentums voelden zich aangetrokken door de fraaie foto's en goede ervaringen van kennissen, die eerder de overstap van de regio Rotterdam naar deze provincie hadden gemaakt. Vader vond in Akkrum werk als hefttruckchauffeur.

Van de drieling vormden aanvankelijk vooral beide jongens een twee-eenheid. Ze hadden veel aan elkaar, waren naast broers ook dikke speelkameraden.

Nu is dat een beetje veranderd, vertelt de meerling. Albert, de middelste, trekt steeds meer naar zijn twintig minuten oudere zus toe. Samen naar de lunchroom, of thuis

'mama's prutje' eten, een familiege-recht van witbrood, ui, tomaat, mag-gi en aromaat.

Egbert heeft belangstelling voor andere zaken, stelt Albert, die man-sje-van-alles is bij twee bouwbedrij-ven in de buurt.

Zijn ze dan wel eens gedrieën op pad? Jazeker, zegt Egbert, maaltijd-bezorger, lachend: „Als we naar de tandarts moeten.”

Dat mag dan zo zijn, de drie vor-men een onwrikbaar collectief. Ooit had Albert een vriendin, maar toen hij op een dag moest kiezen voor een bezoek aan haar of varen met zijn broer, koos hij het laatste. De relatie liep stuk. „Misschien juist omdat wij zo hecht zijn.” Morgen dus precies een halve eeuw lang.